

For a corpse in a bed, he is liable

את המת במטה חייב –

OVERVIEW

The משנה stated that if one carries out (to the ר"ה) a corpse [in a bed] he is liable for carrying out the corpse (as opposed to carrying out a live person). However ר' disputes this ruling and maintains that he is פטור, since this is considered a משנה of ת"ק. Our תוספות identifies the ת"ק of our משנה.¹ מלאכה שאינה צריכה לגופה

נראה לרבינו יצחק דמהכא קים לן בכל דוכתא² -

It is the view of the ר"י that it is from this משנה here that we always assume -

דאית ליה לרבי יהודה מלאכה שאינה צריכה לגופה חייב עליה³ -

That ר' יהודה maintains that one is liable for a מלשאיצל"ג -

דמסתמא תנא קמא דרבי שמעון היינו רבי יהודה -

For presumably the ר"י (in this משנה), who holds him liable is ר"ש of ת"ק -

כי ההיא דלעיל⁴ זה אינו יכול וזה אינו יכול -

Just like that previous משנה regarding זה אינו יכול וזה אינו יכול (neither is capable of doing the מלאכה by himself) -

דתנא קמא דרבי שמעון היינו רבי יהודה כדמוכח בגמרא⁵ -

Where the ר"י as is evident in the גמרא, so presumably in that משנה is ר"ש of ת"ק the following משנה (regarding המת הוצאת) the ר"ש of ת"ק is also ר"י.

חייב is מצאצא"ל maintains ר"י offers an alternate source that

ורבינו שמשון בן אברהם אומר דיש להביא מדתנן לעיל (דף צ,א) -

And the ר"י is מצאצא"ל maintains ר"י says we can bring a source that רשב"א from a previous משנה which states -

רבי יהודה אומר אף המוציא משמשי עבודה זרה דהוי מלאכה⁷ שאינה צריכה לגופה:

ר"י rules that even one who carries out items which serve ע"ז he is also liable

¹ See (at length) the following תוס' ד"ה ר"ש.

² It would seem that תוספות cannot find a source in a משנה or ברייתא in which it clearly states that ר"י maintains חייב is מצאצא"ל.

³ Carrying out a מת is a מלאכה שאצ"ל for he has no interest in having the מת in the ר"ה; he merely does not want the מת inside the house. By a regular הוצאה (like the עני in the ר"ה), he wants the עני to have it

⁴ פטור. The משנה begins that by זה יכול וזה יכול he is פטור. צב, ב.

⁵ In that משנה also the ר"י is פטור and זה אינו יכול וזה אינו יכול by מחייב ת"ק.

⁶ The גמרא there cites a three way מחלוקת in a ברייתא regarding שעשאוהו ר"מ; שנים ר"מ maintains they are always חייב even by ז"ז א"י; however it is ר"י who maintains like ר"ש, while ר"ש maintains that they are always פטור even by ז"ז יכול וזה יכול. The ת"ק of that משנה is ר"י.

⁷ Presumably he has no need for the משמשי ע"ז outside for they are בהנאה. He is merely ridding himself from the ע"ז (similar to המת). It is a מלאכה. See שפת אמת.

even if it is a minuscule amount. This concludes the משנה. The רשב"א states that he is חייב even though carrying out ע"ז is a מלשאצל"ג. Thus proving that ר"י maintains חייב is משאצל"ג.

SUMMARY

We know that ר"י maintains משאצל"ג is חייב either from our משנה, where the ת"ק is presumably ר"י (as he was in the previous משנה), or from the משנה regarding ע"ז.

THINKING IT OVER

1. What are the relative merits of the different proofs of the ר"י and the רשב"א?
2. Would ר' יהודה maintain that one is חייב for carrying out a minuscule amount of משמשי ע"ז, if he is not aware that it is ע"ז?⁸

---

⁸ See תוספות הרא"ש.